

El llenguatge La solució de continuïtat

26/VIII/1977

Ens ha semblat adonar-nos que no sempre s'interpreta encertadament l'expressió, avui força usual en el llenguatge culte, solució de continuïtat. I no solament això sinó que fins i tot, algunes vegades, és usada impròpiament. El Diccionari Fabra, al mot continuïtat es limita a consignar l'expressió sense definir-la, però en canvi, al mot solució, s'indica explícitament que solució de continuïtat significa «interrupció en la continuïtat d'una cosa».

La solució de continuïtat, per tant, representa necessàriament l'existència de la continuïtat. Però quan es diu que una cosa no té solució de continuïtat algun cop sembla que algú interpreti, erròniament, que aquella cosa no pot continuar, que no es troba la manera de fer-la prosseguir, i és justament a l'inrevés. Si una cosa s'interromp definitivament i deixa, així, de continuar, ja no hi ha lloc a parlar de solució de continuïtat, ni afirmativament ni negativament. De qualsevol cosa que continua sense interrupció es podria dir, doncs, que no té solució de continuïtat, però quan resulta més lògic i apropiat de fer aquesta observació és quan aquesta cosa —que tant pot ésser una cosa material, normalment de configuració lineal, com un procés— sofreix un canvi en la seva naturalesa, en els elements que la componen, o en alguna altra característica sobresorint, sense, però, que aquest canvi o transformació representi cap interrupció. Repassant, per exemple, la iconografia dels personatges del segle XIX, observem que alguns d'ells, com el general Zumalacárrregui, llufa unes magnífiques patilles que enllaçaven amb el bigoti sense que es pogués dir on acabava una cosa i començava l'altra. Entre les patilles i el bigoti no hi havia solució de continuïtat.

Encara que aquesta expressió sol usar-se en frases negatives, res no priva el seu ús afirmatiu. Veiem, així, que el Diccionari Fabra defineix un dels sentits del mot obertura de la manera següent: «Solució de continuïtat que permet l'entrada, espai obert en un mur, sostre, etc.».

Albert Jane